

Entrevista a Lloï Bertran
La Lloï, Societat Animada
Festival MUSiCVEU - Vilafranca del Penedès

D'on surt la idea d'aquest nom tan simpàtic, "La Lloï, Societat Animada"?

És el que som: un grup molt ben avingut i amb ganes de fer gresca. I, sovint, ens acompanyen bones amigues com la Vanessa i el seu vídeo o la pija Sandra Camaca, *porfa!* Som una S.A., és a dir, una Societat Animada.

Ens agrada cercar títols suggerents i que, en poques paraules, defineixin molt bé l'espectacle que fem.

Col·laboreu sovint amb el teu marit, oi?

És que rimem la mar de bé! El Fonoll i la Lloï. Ell és escriptor, poeta, músic... A tots dos ens fascinen les paraules, la literatura, la música, el teatre, l'art.

L'humor, com sempre, és la clau dels teus espectacles.

Hi ha un anònim lloïà (no pas llullà) que diu: "Qui riu, viu!" I també dic sempre que amb l'humor potser no podem canviar el món, però el fem una mica millor. És una manera d'observar, reflexionar, criticar i viure la vida, divertida i positiva. Sempre rient "amb" l'altre i no pas "de" l'altre. I en els temps tan durs que ens toca de viure, l'humor pot ajudar una mica a plantar-hi cara.

Com veus avui el teatre i el musical al nostre país?

Hi ha una gran efervescència de produccions, amb propostes de molta imaginació i gran professionalitat. Però, sovint, tenen poca explotació i poc recorregut. És una llàstima que tanta inversió de temps, il·lusió i diners es fongui tan de pressa.

Tens previst tornar a la TV o et sents més còmode al teatre?

Ara mateix tinc el present i el futur més immediat al teatre. Sóc al Borràs representant, amb gran èxit de públic, "Pel davant i pel darrere" i ho combino amb actuacions d'"El secret de la Lloï" i de l'espectacle que presentarem aquí a Vilafranca al MUSiCVEU Festival, "La Lloï, Societat Animada".

Sóc molt feliç fent "l'ofici que més m'agrada", per dir-ho en paraules de Salvat-Papasseit. L'escenari em captiva, em sedueix. I tenir el públic en directe, vivint plegats aquells moments, és un plaer.

He tingut la sort de treballar en tots els mitjans de comunicació: teatre, televisió, ràdio, cinema, i en tots m'hi he sentit molt còmoda i els he gaudit moltíssim, però ara sóc feliç com un gínjol fent teatre.

Creus que la televisió t'ho dóna tot? És un bon trampolí professional?

En el meu cas, a més de la televisió, he d'estar agraïda... al "vídeeeooo!" Hahaha!

La televisió és una bona finestra per aconseguir popularitat, que és un aspecte molt positiu per a la nostra feina. En Joaquim Maria Puyal, amb el programa "El joc del segle", em va donar l'oportunitat del segle. Però hi ha molta vida més enllà de la televisió. I el teatre és on es fa i creix un actor.

Què coneixes de Vilafranca?

La deliciosa dolçor de les vostres catànies; el sabor exquisit dels vostres vins; "la força, l'equilibri, el valor i el seny" de les excel·lents Colles Castelleres; l'esplèndida processó de la Festa Major, amb els magnífics dissenys de vestuari del gran Amadeu Ferré i la Rosó, de Clap Realitzacions (que, per cert, fan uns canelons per llepar-se'n els dits!)

Lloll Bertran

Febrer del 2019